

رهبر معظم انقلاب در ابتدای درس خارج فقه: امروز کشور به اتحاد نیروهای مؤمن احتیاج دارد

رهبر معظم انقلاب در ابتدای درس خارج فقه خود مطالبی را در ارتباط با مسائل اخیر بیان کردند و افزودند: همواره بر اتحاد نیروهای کشور اصرار دارم.

رهبر معظم انقلاب در ابتدای درس خارج فقه خود مطالبی را در ارتباط با مسائل اخیر بیان کردند و افزودند: همواره بر اتحاد نیروهای کشور اصرار دارم.

متن بیانات به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام علي سيدنا محمد و آله الطاهرين سيما بقية الله في الأرضين.

دنباله‌ی حدیث قبل از جناب ابی حمزه‌ی ثمالی از حضرت سجاد (سلام الله علیه) که فقراتی از این حدیث را در روزهای قبل خواندیم. «إِنَّ رُكْبَةَ خَافٍ مَا يَقُولُونَ»

حالا قبل از آنی که این فقره را عرض بکنم، این تذکر را، توجه را بدهم که از مطلبی که ما دیروز در ذیل این فقره‌ی قبلی گفتیم مثل اینکه سوء برداشت شده، بعضی‌ها سوء تلقی کردند. خوب حالا سوء برداشت فی نفسه چیز مشکلی نیست.

لکن وقتی که این منتهی بشود به بگومگو و بخصوص در این فضای مجازی و این یک چیزی بگوید، آن یک چیزی بگوید، مایه کدورت و دل چرکینی برادران مؤمن از یکدیگر بشود آن وقت این چیز بدی است.

بنده حقیر که این همه اصرار دارم بر وحدت قلوب و حرکت در مسیر واحد و اتحاد نیروهای کشور، بخصوص نیروهای مؤمن و انقلابی، خدای نکرده یک چیزی آدم بگوید که مایه اختلاف بین نیروها بشود، این را به خدا پناه می‌بریم. نباید این چیزها را مایه اختلاف قرار داد.

خب بله، یک نفری، یک آقای آقایی آمده پیش من، من هم به ملاحظه صلاح حال خود آن شخص و صلاح حال کشور به ایشان گفتم که شما در فلان قضیه شرکت نکنید. نگفتم هم شرکت نکنید، گفتیم صلاح نمی‌دانیم ما، شما شرکت کنید. این را گفتیم. خوب یک چیز عادی است. انسان بایستی آن چیزی را که می‌بیند و می‌فهمد و فکر می‌کند که به نفع برادر مؤمنش است باید به او بگوید دیگر. ما هم اوضاع کشور را خوب، غالباً بیشتر از اغلب افراد آشنا هستیم.

آدم‌ها هم، بخصوص آدم‌هایی که صدها جلسه با ما نشستند و برخاستند، بیشتر و بهتر از دیگران می‌شناسیم. با ملاحظه حال مخاطب و اوضاع کشور به یک آقای انسان توصیه می‌کند که آقا شما اگر در این مقوله وارد شدید، این دو قطبی در کشور ایجاد می‌شود. دو قطبی در کشور مضر است به حال کشور. من صلاح نمی‌دانم شما وارد بشوید. بله، این چیز خیلی مهمی که نیست.

این یک چیز خیلی طبیعی است، خیلی ساده است. بله، ما این توصیه را به یکی از آقایان، به یکی از برادران کردیم. خوب حالا این مایه اختلاف بشود بین برادران مؤمن، یکی بگوید فلانی گفته، یکی بگوید نگفته، یکی بگوید چرا پشت بلندگو نگفته؟ خوب حالا این هم پشت بلندگو. (1)

دشمنان هم که گوش خوابانند استفاده کنند. ببینید، حواستان جمع باشد. خوب به رادیوی «فردا» یا رادیوی «بی‌بی‌سی» چه ارتباطی دارد این قضیه؟ می‌پردازند، بحث می‌کنند، تحلیل می‌کنند، علت چیست، چرا گفتند، این چیست معنایش؟ این معنایش این است که دشمن می‌خواهد استفاده کند. ما چه کار باید بکنیم؟ ما باید نقطه مقابل دشمن حرکت بکنیم.

یعنی مطلب خیلی عادی است، همین‌طور که بنده عرض کردم. خوب شما برادر مؤمن من هستی. یک چیزی را به مصلحت شما می‌دانم، می‌گویم به شما. این اشکالی که ندارد ظاهراً. چیز خوبی است. لازم هم هست شرعاً. لازم هم هست خیرخواهی. «التَّصِيحَةُ لِلْمُؤْمِنِينَ» یا «لِلْإِخْوَةِ الْمُؤْمِنِينَ» یا «لِلأُمَّةِ الْمُؤْمِنِينَ» در همه صور. این یک چیزی خوبی است دیگر. انسان باید

نصیحت کند. نصیحت یعنی خیرخواهی. من به جنابعالی که مثلاً آقای آشیخ عبدالعالی اسمتان است من باب مثال علاقه‌مندم.

می‌دانم شما اگر وارد این مقوله شدی به ضررت است. به ضرر کشور هم هست. به شما می‌گویم وارد نشو. نمی‌گویم هم وارد نشو. امر و نهی نیست. حالا بعضی گفتند آقا دستور دادند، امر کردند، نه. گفتیم صلاح نمی‌دانیم. من صلاح نمی‌دانم. این چیز خوبی است. این چیز بدی نیست.

اینی هم که حالا بگویند که فلانی [رهبری] تحت تأثیر زید و عمرو و بکر و... است؛ نه، این حرف‌ها چیست؟ بنده از زید و عمرو و بکر و اینها هم بیشتر اطلاع دارم، هم انگیزه بیشتر دارم. آنچه که واقعاً مصلحت باشد، آنچه که مصلحت بدانم بینی و بین‌الله، ما باید به خدا جواب بدهیم. یکی از دعاهایی که دائماً باید امثال بنده و شما بکنیم این است، «وَأَسْتَعْمَلُنِي لِمَا تَسَأَلُنِي عَدَاؤَهُ» فردا از ما سؤال می‌کنند. چرا فلان چیز را گفتید، چرا نگفتید.

از نگفتید هم سؤال می‌کنند. فقط از گفتید نیست. چرا فلان کار را کردید، چرا نکردید. از نکردید هم سؤال می‌کنند. بنابراین نه، ما این فقره‌ای که دیروز معنا کردیم ناظر به این قضیه اصلاً نبود. داشتیم حدیث را معنا می‌کردیم مثل اینکه امروز هم حدیث را معنا می‌کنیم.

آن قضیه هم همینطور است که عرض کردیم. بین برادران مؤمن اختلاف سر این چیزها هیچ مصلحت نیست. شما یک چیزی بگویید، آن یک چیزی بگوید، آن یک چیزی بگوید. یک نفر سومی هم منتظر باشد، به مجردی که شما با هم دعوا کردید، او بیاید از میانه سود خودش را ببرد؛ بردارد ببرد. اینها را باید مراقب بود. امروز کشور به اتحاد نیروها احتیاج دارد. بخصوص نیروهای مؤمن. نیروهای پای کار. سعی کنند از این چیزها اختلاف بوجود نیاورند.

1) خنده‌ی معظم‌له و حضار